

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.064/2021/8/I. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd2, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 32. sorszám alatt, felperes Mf.I.30.064/2021/3/II. sorszám alatt

A per tárgya:

munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék mint munkaügyi bíróság

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

31.M.70.010/2020/31.

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében - a per főtárgya tekintetében helybenhagyja. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 5.927.169,- (ötmillió-kilencszázhuszonhétezer- százhatvankilenc) forint tőke után 2019.április 18-tól a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot.

Az állam javára megfizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét az alperes vonatkozásában 870.000, - (nyolcszázhetvenezer) forintra, a felperes vonatkozásában 630.000, - (hatszázharmincezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000, - (négysszázezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi a feleket, hogy fizessenek meg az államnak az állami adóhatóság felhívására: az alperes 2.500.000, - (kettőmillió-ötszázezer) forint, a felperes 600.000, - (hatszázzezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2002. január 1-jétől állt munkaviszonyban az alperesnél: előbb mint gépész, karbantartási vezető, majd 2014. május 1. napjától a Kiégett Kazetták Átmeneti Tárolójának (a továbbiakban: KKÁT) üzemvezetője.
- [2] Az alperes önálló szervezeti egysége, a Műszaki Biztonsági Önálló Osztály 2018. szeptember 20-án negyedéves sugárvédelmi ellenőrzést tartott a KKÁT-ben, melynek során eltéréseket észlelt a tároló kazetta orientáló görgők revíziójakor. Ennek kivizsgálására az alperes ügyvezetője belső vizsgálatot rendelt el.
- [3] Emellett megállapításra került az is, hogy a KKÁT zuhanyzóiban 2018. harmadik negyedévben mért aktivitás számottevően magasabb értékeket mutatott a korábbi időszakhoz képest. Az illetékes környezetvédelmi hatóság által jelzett eltérést az adatokat vállalkozási szerződés alapján kiértékelő cég is megerősítette. Az alperes ügyvezetője 2019. március 11-én átfogó, részletes vizsgálatot rendelt el az eltérések okainak feltárása érdekében.
- [4] A kivizsgálás részeként 2019. március 12-én Név társasági sugárvédelmi megbízott és Név1 nukleáris biztonsági főmérnök a vízkibocsátási adatokat kívánta áttekinteni. A felperes közölte velük, hogy a munkaterület átadás-átvételi jegyzőkönyv aláírása nélkül nem végezhetnek munkát a KKÁT területén, majd, miután nem voltak hajlandók a munkaterület átadás-átvételi jegyzőkönyv aláírására, felszólította őket, hogy hagyják el a KKÁT területét.
- [5] Az alperes 2019. április 8. napján a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette. Az indokolásban rögzítette, hogy az előzményekre tekintettel az ügyvezető részletes, átfogó vizsgálat lefolytatását rendelte el, melynek részeként a társasági sugárvédelmi megbízott és a nukleáris biztonsági főmérnök a 2018-2019. évi vízkibocsátási adatokat tartalmazó dokumentumokat kívánták áttekinteni a KKÁT dozimetriai vezérlőjében. A felperes számonkérte az ellenőrzést végzőket, hogy milyen munkát folytatnak, majd annak megismerése után közölte, hogy munkaterület átadás-átvétele nélkül nem végezhetnek munkát, ezt követően felszólította őket, hogy hagyják el a KKÁT területét.
- [6] Megállapította, hogy a felperes beosztása, végzettsége, szakmai tapasztalata és a tárgyalt ellenőrzés sugárvédelmi jelentősége miatt az elvárható magatartás az adott helyzethez igazítva az lett volna, hogy minden szükséges és lehetséges eszközzel segítse az ellenőrzés eredményes kimenetelét és lezárását, nyújtson szakmai támogatást a vizsgálat tárgyát képező eltérések feltárására, külön kifejezett kérés nélkül is adjon át minden olyan információt, ami segíti az okok mielőbbi megismerését a hasonló körülmények, veszélyhelyzetek kialakulásának elkerülése, megelőzése érdekében, és az ügyvezető igazgató által elrendelt ellenőrzés teljesítésében működjön együtt a munkatársaival. Ehhez képest az MKE 7.5-01 számú eljárásrend önkényes értelmezésével – a sugárvédelmi ellenőrzést munkavégzésnek minősítve - az ügyvezető közvetlen utasítása végrehajtását akadályozta meg, az ellenőrzés végrehajtásában való közreműködést tagadta meg, és ezzel a rendelkezésre állási kötelezettségét is megszegte. Az MKE 7.5-01 számú eljárási rendben megjelenített munkavégzés a KKÁT operatív üzemeltetésére, a sugárvédelmi labor üzemeltetésére, a safeguards feladatokra, különösen pedig a karbantartásokra, javításokra vonatkozik. Az ellenőrzés vagy felügyelet ezzel szemben olyan jog, amely ugyan az ellenőrzést végző

szempontjából munkavégzést is jelent, de elsődlegesen, az ellenőrzött szempontjából nem tartozik ebbe az értelmezési tartományba, annak ilyen értelmű kiterjesztése alaptalan.

- [7] Megállapította továbbá, hogy egyetlen szabályzat sem hatalmazza fel a felperest arra, hogy az üzemi területéről kitiltson bárkit, különösen azokat, akiknek belépési és benttartózkodási engedélye általános érvényű, mint az ellenőrzést végzőké: e tekintetben a felperes feladat- és hatáskörét szándékosan túllépte. Ez a magatartás szorosan összefügg az érdemben még le nem zárt negyedéves sugárvédelmi ellenőrzéssel, ezért okkal vonható le az a következtetés, hogy a vizsgálat alá vont magatartása szándékosan az ellenőrzések lefolytatásának akadályozására irányult. A felperes azzal, hogy 2019. március 12-én az ügyvezető utasítása alapján eljáró, ellenőrzést végzők munkáját olyan okkal akadályozta meg, amely ok az adott helyzetben nem értelmezhető és nem alkalmazható, továbbá jogellenes intézkedésével munkatársait az üzemi terület elhagyására utasította, a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, jelentős mértékben megszegte.
- [8] Ezt követően az ... Kft. Heti Hírlevél 2019. április 8. napján megjelenő számában az alperes ügyvezetője az alábbi közleményt tette közzé: „Még 2018. őszén zajlott le a KKÁT üzemeltetését érintő, több területet átfogó sugárvédelmi vizsgálat, amely megállapításai további tisztázásra váró kérdéseket vetettek fel. Ezek közé tartozott az üzemeltetést végző által vezetett nyilvántartások, mérési adatok áttekintése. Erre az ellenőrzésre kifejezett utasításom alapján 2019. március 12-én került sor, elvégzésére a társasági sugárvédelmi megbízottat, valamint a nukleáris biztonsági főmérnököt jelöltem ki. Mindkét kollégát, illetve szervezeti egységüket belső szabályzatok jogosítják fel ellenőrzési, felügyeleti jogkörrel. Az ide vonatkozó utasítás alapján az ellenőrzésekkel kapcsolatban minden esetben együttműködési kötelezettsége van az ellenőrzés alá vont szervezetnek. Az egyértelmű és világos utasításom, valamint a szabályzatokban foglaltak ellenére felperes1 üzemvezető úr megakadályozta az ellenőrzés elvégzését, és ezzel egyidejűleg a két általános jogkörrel rendelkező munkatársat a KKÁT üzemi területének elhagyására szólította fel. Üzemvezető úr mindezt arra alapozta, hogy álláspontja szerint az ellenőrzés is munkavégzés, a KKÁT területén pedig az MKE 7.5-01 számú szabályzat szerint munkát végezni csak a munkaterület átadása-átvétele ellenében lehet. Ezzel egyúttal átszáll az átvett terület feletti rendelkezési jog is, ami egy ellenőrzést végző esetében fogalmilag is képtelenség, nem csak gyakorlatilag. Ez az átértelmezés nyilvánvalóan hibás és nem is szándék nélküli, korábban nem is volt erre példa. Ezt a magatartást nem volt módom másként értelmezni, mint a jogban és a belső szabályzatokban előírt és elvárt együttműködési kötelezettség szándékos megszegését, valamint a vezetői utasítás végrehajtásának szándékos akadályozását. A munkavállaló felelőssége beosztásához és végzettségéhez is igazodik, és ezzel arányos a felelősségre vonás súlya is. Éppen ezek egybevetése miatt nem láttam más lehetőséget, mint felperes1 üzemvezető úr munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetését.”
- [9] A felperes keresetében munkaviszonya jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként 24 havi távolléti díj összegének megfelelő végkielégítés címén 27.504.000 forint és az elmaradt jövedelme összegének megfelelő kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A jó hírnévhez való joga megsértése miatt a jogsértés megtörténtének megállapítását és az alperes megfelelő elégtétel adására kötelezését kérte, melynek keretében az alperes az „... Kft. Heti Hírlevél” -ben jelentessen meg közleményt arról, hogy a 2019. április 8. napján megjelent számban alaptalanul vádolta őt az ügyvezető az együttműködési kötelezettség és a vezetői utasítások szándékos megsértésével; továbbá jogellenesen szüntette meg az alperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással. Kérte továbbá a munkáltató 15.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését és mindezen összegek után a munkaviszonya megszüntetésétől a kifizetésig késedelmi kamat megfizetését, valamint az alperes perköltségben marasztalását.

- [10] Keresetét arra alapította, hogy a korábbi ellenőrzés során felfedezni vélt sugárvédelmi szabálytalanságok kivizsgálásának lezárásáig az Üzemeltetést Vizsgáló Bizottság 2019. február 1-jei ülésén a javítási, karbantartási, illetve a rendszer, berendezés karbantartási munkavégzés letiltását határozta el, és döntött arról is, hogy a más jellegű munkavégzésnél – mint például a terület/adatellenőrzések – a munkaterület átadás-átvétele szükséges az MKE 7.5-01 azonosítójú, az RHK Kft. KKÁT fióktelepének üzemeltetése és karbantartása című eljárásrendben meghatározottak szerint. Ennek megfelelően 2019. február 1-től mindenfajta ellenőrzési tevékenység lefolytatására munkaterület átadás-átvételi jegyzőkönyv aláírásának ellenében került sor. Ez a gyakorlat megfelelt az MKE 7.5-01 azonosítójú eljárási rend 4.3. pontjának, miszerint a KKÁT üzemi területén belül bármely munkavégzés megkezdése csak a munkaterület átadás-átvételének megtörténte után lehetséges. Ebből következően a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal, jelentős mértékben nem szegte meg, az azonnali hatályú felmondás jogellenes. Hivatkozott arra, hogy a Kollektív Szerződés 2.3.2.1. pontja tételesen felsorolja a munkáltatói azonnali hatályú felmondás alapjául szolgáló, lényeges kötelezettségszegésnek minősülő magatartásokat, az alperes által a felperes terhére róttak azonban nem feleltethetők meg egyiknek sem.
- [11] Állította továbbá, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondásra nyitva álló 15 napos szubjektív határidőt elmulasztotta, mert az indokolásban hivatkozott körülményeket az érintett ellenőrök által 2019. március 12. napján felvett jegyzőkönyv rögzíti, majd az üzemeltetési igazgató a felperest az alperes ügyvezetőjének megbízása alapján 2019. március 19-én hallgatta meg: ekkor az alperes birtokában volt mindazoknak az ismereteknek, melyekre az azonnali hatályú felmondását alapította.
- [12] Álláspontja szerint az RHK Kft. Heti Hírlevelében 2019. április 8-án az alperes ügyvezetője által kiadott közlemény a felperes magatartását úgy állítja be, mintha annak célja az ellenőrzés megghiúsítása lett volna, és ezzel lejáratja a felperest a szakmai közvélemény előtt és aláássa a jó hírnevét. A valótlan tények állításával a felperes további munkavállalását, más munkáltatónál való elhelyezkedését szándékozott lehetetlenné tenni, illetve megnehezíteni. Ezért szükséges a jogsértés tényének a megállapítása, és ezen túlmenően a kirívóan súlyos jogsértéshez igazodó jogkövetkezmények alkalmazása, a jogsértést megvalósító közleményhez hasonló nyilvánosság előtt nyilvános elégtétel adása és a személyiségi jogok megsértésének jogkövetkezményeként sérelemdíj megfizetése.
- [13] Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Ellenkérelmét arra alapította, hogy az alperes a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (2) bekezdése szerint a tudomásszerzéstől számított 15 napos határidőn belül gyakorolta felmondási jogát. A 2019. március 12-i eseményeket követően haladéktalanul megkezdte annak kivizsgálását. Ennek során a felperest két alkalommal, 2019. március 19-én és március 25-én hallgatta meg. A felperes magatartásának érdemi vizsgálata 2019. március 25-én még tartott, ekkor jutott a munkáltatói jogokat gyakorló ügyvezető mindazoknak az ismereteknek a birtokába, amelyek alapján teljeskörűen megítélhette a felperes vétkességének súlyát, a kötelezettségszegésének mértékét.
- [14] Hivatkozott továbbá arra is, hogy a munkaterület átadása-átvétele az alperesnél hatályban lévő szabályozók alapján indokolatlan, sőt szabályellenes lett volna, a felperes a munkaterület átadására pedig nem is volt jogosult. A munkaterület átadása-átvétele tényleges, fizikai beavatkozással járó tevékenység esetén volt szükséges, az ellenőrzés nem tartozik ebbe a körbe.
- [15] Álláspontja szerint az Üzemeltetést Vizsgáló Bizottság nem döntéshozó vagy irányító szerv, hanem tanácsadó testület, mely nem hozhat kötelező erejű határozatokat. Vitatta, hogy a szabályozók ne lennének egyértelműek, a 2019. április 11-i ügyvezető igazgatói utasítás

kiadására pedig pont amiatt volt szükség, mert a felperes a szabályokat helytelenül értelmezte. A felmondás a Kollektív Szerződésnek is megfelelt, mert az az azonnali hatályú felmondás lehetséges indokait nem kimerítően, hanem példálózóan sorolja fel.

- [16] A felperes a végkielégítésre egyébként nem jogosult, mert munkaviszonya nem munkáltatói (rendes) felmondással, hanem azonnali hatályú felmondással szűnt meg. A kártérítési igényrel összefüggésben állította, hogy az a jogalap hiánya mellett összecsúszva sem megalapozott, mivel az elmaradt jövedelem címén igényelt összeg nem haladhatja meg a munkavállaló 12 havi távolléti díjának összegét. Az összeg számításánál vitatta, hogy a károsult felperes eleget tett volna a kárenyhítési kötelezettségének.
- [17] Az alperes szerint a felperes jó hírnévhez való joga nem sérült, az ... Heti Hírlevél tényszerűen tájékoztatott az ellenőrzés során történekről és az ügyvezető mint a munkáltatói jogokat gyakorló személy álláspontjáról, nem tartalmazott sértő, valótlan tényállítást, és valós tény sem tüntetett fel hamis színben.
- [18] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy a felperes munkaviszonya jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként fizessen meg a felperesnek 5.927.169 forint kártérítést, valamint 26.560.800 forint végkielégítést.
- [19] Megállapította, továbbá, hogy az alperes megsértette a felperes jó hírnévhez való jogát azzal, hogy az RHK Kft. Heti Hírlevél 2019. április 8-i számában írt közleményben az ügyvezető azt állította, hogy a felperes egyértelmű és világos utasítása, valamint a szabályzatokban foglaltak ellenére megakadályozta a társaság sugárvédelmi megbízottainak az ellenőrzését a Kiégett Kazetták Átmeneti Tárolója üzemi területén, valamint, hogy ezzel a magatartásával a felperes az együttműködési kötelezettségét szándékosan megszegte, és a vezetői utasítás végrehajtását szándékosan akadályozta.
- [20] A bíróság kötelezte ezért az alperest, hogy az RHK Kft. Heti Hírlevél legközelebbi számában – de legkésőbb 60 napon belül – az eredeti közleménnyel azonos helyen és módon, annak eredeti szövegével együtt jelentessen meg közleményt arról, alaptalanul állította, hogy a felperes az ügyvezető egyértelmű és világos utasítása, valamint a szabályzatban foglaltak ellenére megakadályozta a társaság sugárvédelmi megbízottai általi ellenőrzést a Kiégett Kazetták Átmeneti Tárolója üzemi területén, továbbá, hogy ezzel a magatartásával a felperes az együttműködési kötelezettségét szándékosan megszegte, és a vezetői utasítás végrehajtását szándékosan akadályozta, ami indokoltá tette a munkaviszonyának azonnali hatályú felmondással történő megszüntetését. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 400.000 forintot perköltségként, illetőleg mindkét felet kötelezte pervesztességükhöz igazodóan az állam által előlegezett eljárási illeték megfizetésére.
- [21] Az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában kifejtette, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondás gyakorlására rendelkezésére álló 15 napos határidőt nem mulasztotta el, mivel a 2019. március 12-i eseményeket követően megkezdte az ügy kivizsgálását. A 2019. március 19-én és március 25-én megtartott meghallgatásokat követően került a munkáltatói jogkör gyakorlója abba a helyzetbe, hogy döntsön arról, indokoltnak tartja-e a munkajogi következmények levonását. Megállapította ugyanakkor, hogy 2019. március 12-én nem volt egyértelmű szabályozás arra vonatkozóan, hogy mely munkálatok igényelnek munkaterület átadást, az ellenőrzési tevékenységek ebbe a körbe tartoznak-e. A felperesnek az az eljárása, hogy a sugárvédelmi ellenőrzést a munkaterület átadás-átvételéhez kívánta kötni, nem ütközött belső szabályozókba, és nem sértette az Mt. 6. §-ában foglalt, az adott helyzetben általában elvárható magatartásra és a kölcsönös együttműködési kötelezettségre vonatkozó előírásokat, valamint a rendelkezésre állási kötelezettséget, továbbá az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal történő munkavégzésre és a munkatársakkal történő

együttműködésre vonatkozó előírást. Következtetése szerint az azonnali hatályú felmondás indokolása nem volt okszerű.

- [22] A jogellenesség jogkövetkezményeként az elsőfokú bíróság az alperest az Mt. 82. § (3) bekezdése alapján kötelezte végkielégítés, valamint az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdése alapján az elmaradt jövedelem megfizetésére a 2019. április 8-tól 2019. október 28. napjáig terjedő időtartamra, megállapítva, hogy a felperes a kárenyhítési kötelezettségének eleget tett.
- [23] Az ... Kft. Heti Hírlevelében a munkáltatói jogkör gyakorlója által megjelentetett közlemény a felperes magatartását az ellenőrzést megghiúsítását célzó szándékos tevékenységnek tüntette fel, és azt sugallta, mintha a felperes az egyértelmű szabályozások félreértelmezésével a korábban feltárt eltérések kivizsgálását kívánta volna megghiúsítani, ezáltal azt a valós tény, hogy a felperes a sugárvédelmi ellenőrkötől a munkaterület átvételét követelte meg, az ellenőrzést a terület átadásához kötötte, a felperes jó hírnevét sértően, valótlanul tüntette fel, és ezzel a felperes jó hírnevét megsértette. Erre tekintettel kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján elégtétel adására. Ugyanakkor a felperes jó hírneve megsértésére alapított sérelemdíj iránti igényét elutasította, mivel álláspontja szerint a felperes nem tudta bizonyítani a személyi jogsértéssel okozott nem vagyoni károsodását, illetőleg annak mértékét.
- [24] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása iránt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdése alapján. A felperest az első- és másodfokú perköltség viselésére is kérte kötelezni.
- [25] A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet sérelemdíjra vonatkozó rendelkezésének a megváltoztatásával az alperes 15.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését kérte 2019. április 8-tól kezdődő kamatfizetés kötelezettség mellett. Az alperes perköltség megfizetésére kötelezését is kérte.
- [26] A felperes fellebbezési ellenkérelemként a csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [27] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a csatlakozó fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet sérelemdíjra vonatkozó rendelkezésének a helybenhagyását kérte.
- [28] A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés nem alapos.
- [29] A felek közötti jogvitában releváns tények, ezért a tényállás részét képezik, amelyekkel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti: Az alperesnél hatályos MKE 7.5-01 szabályzat 4.3 pontja nem szabályozta egyértelműen a munkaterület átadására vonatkozó eljárási rendet. Munkaviszonya megszüntetésekor a felperes távolléti díjának havi összege 1.106.700 forint volt. A felperes nem részesült álláskeresési járadékban. Az Város Kórháztól és a Egyetemről rendelkezett állásajánlattal, végül az Hivatal létesített munkaviszonyt 2019. október 29-én.
- [30] A másodfokú bíróság az így kiegészített tényállásra tekintettel is egyetértett az elsőfokú bíróság által levont következtetéssel és ez alapján a döntésével is a per főtárgya tekintetében.
- [31] Az alperes fellebbezésében vitatta, hogy 2019. április 8-án jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással. Ezért a másodfokú bíróságtól a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontjába foglalt felülbírálati jogkör gyakorlásával az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntése felülmérlegelésével a kereset elutasítását kérte.
- [32] A munkáltató az azonnali hatályú felmondás indokolásában azt róta a felperes terhére, hogy a 2019. március 12-i intézkedése során az alperes MKE 7.5-01 számú szabályzatát és

eljárásrendjét félreértelmezte, ezért tévesen akadályozta meg a munkáltató ellenőreinek a tevékenységét az alperes KKÁT dozimetria vezérlőjében, amivel az Mt. 6. § (1) bekezdéséből és az 52. § (1) bekezdés b), c) és d) pontjaiból fakadó lényeges kötelezettségeit szándékosan és jelentős mértékben megszegte.

- [33] A felek közötti jogvita lényeges elemét képezte a már hivatkozott eljárásrend 4.3. pontjának értelmezése a tekintetben, hogy az adott munkaterület átadása-átvétele jegyzőkönyv formájában minden esetben, tehát akkor is kötelező-e, ha oda ellenőrzési céllal lépnek be az alperes munkavállalói, mint ahogy 2019. március 12-én Név és Név1 tették, miként ezt a felperes értelmezte, vagy ez a tevékenység kivételt képezett, és csak az effektív munkavégzésre vonatkozott a szabály, ami az alperes álláspontja volt.
- [34] Az alperes azt állította, hogy az eljárásrend e vonatkozásban világos és egyértelmű rendelkezést tartalmaz, ezzel szemben a Fővárosi Törvényszék K.70.507/2019/12. számú, a munkáltató mint felperes keresetét elutasító ítélete indokolásából kitűnik, hogy a bíróság azt állapította meg, hogy a felperes, azaz a munkáltató irányítási rendszere nem szabályozta egyértelműen azt, hogy mely munkavégzések igényeltek a Kiegészített Kazetták Átmeneti Tárolójában munkaterület átadást, és mely munkavégzés esetén dönthetett erről e nélkül a munkaterület átadója. Az indokolás [33] bekezdése utal a munkáltató 2019. április 11-én kelt 02/2019. számú ügyvezetői utasítására mint olyanra, amely ezt a hiányosságot utóbb kiküszöbölte.
- [35] Ezek a bizonyítékok cáfolják az alperesnek azt az állítását, hogy 2019. március 12-én határozott és egyértelmű eljárásrenddel rendelkezett a vonatkozásban, hogy mely esetekben szükséges, illetőleg mellőzhető az adott munkaterület átadása-átvétele jegyzőkönyvi eljárással. Az alperes részéről a Kiegészített Kazetták Átmeneti Tárolójában 2018. szeptemberben végzett ellenőrzés és 2018. év végén a zuhanyzókban mért számottevően magas rádióaktivitás, ami Név és Név1 ellenőrök munkáját is indokolta, mint eltérések maguk után vonták az Hivatal vizsgálatát, a 2019. szeptember 24-én meghozott, az alperest elmarasztaló és vele szemben pénzbírságot kiszabó határozatát, amely ellen előterjesztett keresetet a közigazgatási bíróság elutasította.
- [36] Ezekkel az előzményekkel, illetőleg következményekkel összhangban áll tanú1 tanúvallomása, valamint az üzemeltetést vizsgáló bizottság 2019. február 1-én megtartott ülésén kialakított az az álláspont, hogy a Kiegészített Kazetták Átmeneti Tárolójának területén ellenőrzési tevékenységet csak munkaterület átadást-átvételt követően lehessen végezni.
- [37] Ezeket a bizonyítékokat, a bizonyítás eredményét helyesen értelmezte úgy az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján, hogy egyrészt az eljárásrend nem adott egyértelmű utasítást a jegyzőkönyvi átadás-átvételi munkák körére, másrészt 2018-ban az alperes Kiegészített Kazetták Átmeneti Tárolójában tapasztalt anomáliák indokolták a szigorúbb értelmezését az eljárásrendnek.
- [38] Az alperes arra is hivatkozott, hogy a nála kialakult gyakorlat szerint, amit a felperesnek ismernie kellett, az ellenőrzések elvégzéséhez nem kellett átadás-átvétel. Ezt az állítást tanúként alátámasztották a 2019. március 12-i ellenőrzést végző munkavállalók. Ezzel szemben Név2, a felperes volt munkahelyi felettese azt vallotta tanúként, hogy az átadás-átvétel minden esetben, így ellenőrzéskor is előírás volt, amit Név3, az alperes dózimetrikusa is megerősített. Így nem lehet megalapozottan levonni azt a következtetést, hogy az alperesnél az eljárásrend értelmezésére és alkalmazására egyértelmű és világos gyakorlat volt, amit a felperes félreértelmezéssel szándékosan vagy akár gondatlanul megszegett. Ha pedig hiányzott a szabályszegés, nem állapítható meg az alperes által a felperes terhére rótt jogszabálysértés sem, úgymint az Mt. 6. § (1) bekezdésének, az 52. § (1) bekezdés b), c) és e) pontjainak a megsértése; és a felperesnek az az eljárása sem tekinthető önkényesnek, hogy a

szigorú szabályok betartásával az azoknak magukat alávetni nem akaró munkatársait az átadás-átvétel nélkül nem engedte be az adott munkaterületre, és nem engedte ott tartózkodni.

- [39] Az elsőfokú bíróság tehát helytállóan állapította meg, hogy bár az azonnali hatályú felmondásban írt indok valós, mert az ott leírt események valóban megtörténtek, kötelezettségszegés hiányában azonban nem vezethettek okszerűen a felperes munkaviszonya megszüntetéséhez (MK 95. sz. állásfoglalás I. rész a) pont).
- [40] A jogellenes felmondás jogkövetkezményeit az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az Mt. 82. §-a alapján. Az alperes a felperes Mt. 82. § (2) bekezdésére alapított kártérítési igénye kapcsán a kárenyhítési kötelezettség teljesítését hiányolta a fellebbezésében is, amelyre a munkavállalónak az Mt. 167. § (2) bekezdés II. fordulata alapján áll fenn kötelezettsége.
- [41] Az elsőfokú bíróság, helyesen, az alperes cáfolatának hiányában elfogadta, hogy a felperes, mivel vállalkozási tevékenységet is folytatott, nem volt jogosult álláskeresői járadékra. A per adatai szerint a felperesnek volt állásajánlata szakértői tevékenység végzésére az Város Kórháztól, illetőleg a Egyetemtől, továbbá munkára jelentkezett az Hivatal is, ahol 2019. október 29-én munkaviszonyt létesített. E tények igazolják, hogy a felperes a munkaviszonya megszüntetését követően aktívan munkát keresett, ami 6 hónap elteltével sikerre vezetett.
- [42] A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósághoz hasonlóan úgy ítélte meg, hogy a felperes megfelelően eleget tett a kárenyhítési kötelezettségének, ami miatt a 2019. április 8-tól október 28-ig eltelt időre kártérítésként az elmaradt jövedelmét alappal igényelhetette az alperestől.
- [43] Az irányadó tényállás szerint az alperes ügyvezetője 2019. április 8-án az alperes heti hírlevelében közleményt jelentetett meg a 2019. március 12-i eseményekről, a felperes eljárásáról, ennek az ügyvezető általi minősítéséről és jogkövetkezményként a felperes munkaviszonya azonnali hatályú megszüntetéséről. E közlemény kapcsán az elsőfokú bíróság helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy a történetek egyoldalú leírásával és értelmezésével, ennek jogkövetkezményének, az utóbb jogellenesnek bizonyult azonnali hatályú felmondásnak a közzétételével az alperes a munkahelyi közösség előtt a felperes szakmai reputációját kísérelte meg aláásni, ami alkalmas volt a Ptk. 2:43. § d) pontja által védett jó hírneve megsértésére.
- [44] Az alperes nem hivatkozhat alappal arra, hogy a közleményben megjelent a felperes álláspontja is, mert az írást az ügyvezető jegyezte, az kifejezetten és kizárólag az ő nézőpontját jelenítette meg, nem pedig két egyenrangú fél szakmai vitáját adta közre. Név⁴, az alperes képviselője és a felperes felett a munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult ügyvezető igazgatóként írta alá a saját közlését, amiből világosan kitűnt, hogy az alperes belső fórumán, amely a munkavállalóknak szólt, munkáltatóként szólalt meg, nem pedig magánvéleményt közölt, így az általa leírtak a munkáltató részéről történt megnyilvánulásnak minősülnek, és így kellett értelmezni a jogi következményeket illetően is.
- [45] Ezért helyesen tekintette az elsőfokú bíróság a közleményben foglaltakat az alperes által elkövetett személyiségi jogsértésnek, és kötelezte megfelelő elégtételként a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerint a megállapítást követően a c) pont alapján közzétételre.
- [46] A felperes csatlakozó fellebbezésében sérelmezte a Ptk. 2:52. §-ra alapított sérelemdíj iránti igényének elutasítását. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes a hírlevelben megjelentetett közlemény kapcsán, nem tudott bizonyítani nem vagyoni sérelmet. Név² tanú kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy sem ő, sem pedig számos munkatársa nem ítélték el a felperest a közleményt olvasva, hanem leginkább áldozatnak látták őt. Tehát sem szakmailag sem pedig személyében nem változott a megítélése negatívan.
- [47] A bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapításának nem szükségszerű jogkövetkezménye a sérelemdíj megítélése. A körülmények bírói mérlegelése azt is

eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. (BH2016.241.) A Ptk. 2:51. §-ának és a 2:52.§ (1) bekezdésének nem automatikus következménye a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdése szerinti sérelemdíj fizetési kötelezettség. A felperesnek ugyan nem kellett az őt ért hátrányt bizonyítania, de a sérelemdíj törvényes funkciójából fakadóan a nem vagyoni sérelem bekövetkezte, ennek a Pp. 265. § (1) bekezdés szerinti bizonyítása az ő kötelezettsége volt.

- [48] Ezzel szemben a felperes nem vagyoni sérelmet valójában nem jelölt meg, az őt ért személyiségi jogi sérelem ennek bírói ítéletben történő megállapításával és az alperes megfelelő elégtétel adására kötelezésével szükségesen és arányosan kompenzálásra került. A másodfokú bíróság álláspontja szerint további jogkövetkezmény alkalmazására sérelemdíjjal kompenzándó nem vagyoni sérelem hiányában nincs megalapozott indok. Az elsőfokú bíróság által elrendelt tartalmú közlemény közzétételével az a viszonylag zárt közösség, amely az ügyvezető saját közleményéről értesülhetett, tudomást fog szerzeni az előbbiben írtak alaptalanságáról, ezáltal a felperes megfelelő és arányos elégtételben részesülhet. Emiatt a másodfokú bíróság sem találta megalapozottnak a sérelemdíjra vonatkozó igényt.
- [49] A felperes késedelemi kamat megfizetése iránti kérelmet is előterjesztett a keresetében, amelyről valóban nem döntött az elsőfokú bíróság, ezért ez az igénye alapos.
- [50] Az előzőekben kifejtett indokolásból kiderül, hogy a másodfokú bíróság a csatlakozó fellebbezést érdemben bírálta el, és ennek indoka az, hogy azt nem találta elkésztetnek. A per adataiból kitűnően a felperes a fellebbezést 2021. november 23-án vette át, ehhez képest december 8-án a Pp. 372. § (2) bekezdés szerint határidőben a csatlakozó fellebbezését előterjesztette, tehát az nem elkésztett; de nem is kizárt, ugyanis az alperes fellebbezése nemcsak a munkaviszony jogellenes megszüntetésével kapcsolatos ítéleti rendelkezésre terjedt ki, hanem az ezzel tárgyi keresethalmazatban álló személyiségi jogi sérelemmel kapcsolatos kereseti kérelem folytán meghozott ítéletre is, mivel az elsőfokú bíróság ezt a sérelmet megállapíthatónak találta, és részben az erre vonatkozó keresetet teljesítette. Tehát ezzel kapcsolatban nem volt olyan része az elsőfokú ítéletnek, amit a fellebbezés nem érintett, így nem volt kizárt a csatlakozó fellebbezés a sérelemdíj megfizetésére vonatkozó kereseti kérelem elutasítása miatt. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a csatlakozó fellebbezést a Pp. 372. § (3) bekezdésére utalással nem utasította vissza, hanem az előbbiekből kitűnően érdemben bírálta el.
- [51] A per fő tárgya tekintetében tehát helytálló volt az elsőfokú döntés, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján érdemben elbírálva, a (2) bekezdés alapján helybenhagyta; és a késedelmi kamatra vonatkozóan a Ptk. 6:48.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest annak megfizetésére is.
- [52] A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés nem vezetett eredményre. Az ezekhez kapcsolódó pertárgy értékek alapján kötelezte a másodfokú bíróság az alperest a Pp.383.§ (5) bekezdés alapján, figyelemmel a Pp. 83.§ (1) bekezdésére is, a felperes javára másodfokú perköltség megfizetésére, és rendelkezett az illetékről szóló 1990.évi XCIII törvény alapján a le nem rótt eljárási illeték megfizetéséről.
- [53] Az elsőfokú bíróság a le nem rótt kereseti illeték összegét tévesen állapította meg, így tévesen rendelkezett a viseléséről. Ezért a másodfokú bíróság a Pp.383.§ (6) bekezdése alapján a feleket a pervesztességük arányában terhelő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét leszállította.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Rendeki Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Vagyicska Petra s.k. bíró